

Tal Regnbågsshabbes

Shabbat shalom alla!

För er som inte känner mig heter jag Adam Smolak, är 30 år gammal och bor här i Stockholm tillsammans med min sambo John och vår älskade vovve Sasha. På dagarna arbetar jag som läkare.

Jag blir så otroligt varm inombords och stolt över att se er alla här idag på regnbågsshabbes. Låt mig berätta varför. Jag vill läsa upp en text jag skrev 2019 på instagramkontot "stolt jude" under en bild på mig själv som litet barn. En del av er har kanske redan hört eller läst min text, men jag kan nog inte hitta ett bättre sätt att uttrycka mig bättre här idag på Pride-Shabbat, än vad jag gjorde då.

Pojken ni ser på bilden är glad och har det bra. Han är älskad och får allt han pekar på. Dock går han runt och bär på mycket tankar. Från sin omgivning, både vuxna och barn, får han ofta höra att han är "tjejig". Han blir lika ledsen varenda gång. Han avgudar Spice Girls och Britney Spears och uppträder ofta med deras låtar framför familj och vänner, inkl på en Bat Mitsva framför 200 pers. Han tycker det är skönt att umgås med tjejer ibland då man slipper pojkar-i-grupps hets, men inga andra killar har ju tjejkompisar? Man ska bara bli kär i tjejer. Men det blir inte han, utan han blir ju kär i killar. Kan man vara det? Ingen i hans omgivning pratar om det, utan får i så fall höra att det är någonting konstigt. Bög är ju ett själsord? Och man kan väl absolut inte vara bög och jude? På Glämssta och BA-läger är det ju bara pojkar och flickor som blir kära i varandra och ledaren frågar alltid "hur det går med tjejerna"? I synagogan är ju män och kvinnor separerade för att män inte ska distraheras av kvinnor? Och aldrig har man hört talas om att två män kan gifta sig i en synagoga? Eller skaffa judiska barn tillsammans?

Jag önskar att jag kunde träffa mig själv när jag var ett barn när jag inte hade några judiska gay förebilder och levde i min egen bubbla, utan perspektiv eller erfarenhet. Jag hade berättat för den lilla pojken att han faktiskt inte är så annorlunda. Han ska vara precis den han är, följa sitt hjärta och veta att han kommer bli älskad och accepterad av familj och vänner oavsett. Du kommer bli lycklig, vem du blir kär i har ingenting med det att göra. Du kan få vara precis den gay juden du är, det kan ingen annan bestämma över. Om det är någon därute som läser detta inlägg och känner igen sig i denna lille pojk – tro mig, it gets better. Du är älskad. Våga vara dig själv. Vänta inte!

Att vara här i synagogan en helt vanlig fredagkväll är kanske inget nytt för oss judar. Men att just kalla denna kväll för Regnbågsshabbat – det är en sådan symbolhandling som hade kunnat göra en enorm skillnad för den där pojken. En kväll som denna hade kanske fått honom att känna sig mindre utanför och mindre annorlunda. Att han inte

är ensam. Att han inte behöver välja mellan sin tro och sin sexualitet. Att det finns en plats för honom här.

För den som inte tillhör HBTQ-communityt kan det vara svårt att förstå varför pride är så viktigt. För det handlar om att göra oss här synliga. Att visa att det är okej att vara gay, och att det finns andra som gått igenom samma sak. För kanske är det någon där ute som inte har några förebilder, som växer upp i en värld där dessa frågor inte syns. För den personen kan detta vara det som gör att allt plötsligt känns lite mer möjligt. Det kan vara skillnaden mellan hopp och förtvivlan. Det kan också vara skillnaden mellan liv och död.

Alla vi som är här idag – vi är förebilder. Det är vårt gemensamma ansvar att sprida budskapet att man kan vara både jude och HBTQ. Vi ska inte glömma att det i Toran återfinns tre tecken på förbundet mellan människa och g-d; shabbat, omskärelsen och just regnbågen.

Men även att bara vara jude i sig ska man nu mer än någonsin bära med en stor stolthet och PRIDE. För just nu är det en förvirrande och mörk tid för många av oss med tanke på vad som händer i och nära vårt älskade hemland. Det sprids en enorm våg av hat och fördomar mot oss, och från och till kan det kanske kännas läskigt, svårt och övermäktigt att stå rakryggad som jude.

Jag kan säga att från att känna mig liten och ensam som den där lilla pojken som jag nämnde i början, så står jag här nu en stolt homo och framför allt en väldigt stolt jude.

Shabbat shalom.